

Udvalget for Andragender

24.3.2023

MISSIONSRAPPORT

om undersøgelsesbesøget i Washington D.C. (USA) den 18.-22. juli 2022 for at øge bevidstheden om og drøfte virkningen af USA's lov om efterrettelighed vedrørende beskatning af konti i udlandet (Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA)) på EU-borgere og udveksle synspunkter med repræsentanter fra den amerikanske kongres og den amerikanske regering for at finde konkrete løsninger på problemerne for de mange EU-borgere og deres familiemedlemmer, der er påvirket af den ekstraterritoriale anvendelse af statsborgerskabsbaseret beskatning, som nævnt i andragende nr. 1088/2016, 1470/2020, 0323/2021 og 0394/2021

Udvalget for Andragender

Medlemmer af missionen:

Yana Toom	(Renew) (missionsleder)
Alexander Bernhuber	(EPP)
Cristina Maestre Martín De Almagro	(S&D)
Marc Angel	(S&D)
Ulrike Müller	(Renew)
Kosma Złotowski	(ECR)
Mario Furore	(NI)

Indledning

USA's lov om efterrettelighed vedrørende beskatning af konti i udlandet (Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA)) pålægger europæiske og andre udenlandske finansielle institutioner at indberette alle kapitalinteresser hos deres kunder, som har eller har haft forbindelser til USA, til de amerikanske skattemyndigheder. FATCA gennemføres ved hjælp af mellemstatslige aftaler (IGA'er), som USA har indgået bilateralt med 113 lande, herunder næsten alle medlemsstaterne. FATCA havde angiveligt til formål at bekæmpe skatteunddragelse begået af skatteydere med bopæl i USA, men i praksis har loven berørt et stort antal europæiske borgere, navnlig "utilsigtede amerikanske borgere", dvs. borgere, som har amerikansk statsborgerskab, fordi de er født på amerikansk jord eller har amerikanske forældre, men som praktisk taget ikke har nogen forbindelse til USA, såvel som deres ikkeamerikanske familiemedlemmer. Fordi loven har alvorlige finansielle konsekvenser (et percentilbeløb af værdien af amerikanske aktiver) i tilfælde af de finansielle tjenesteyderes manglende overholdelse af kravene i FATCA, er der flere finansielle institutioner, som udgår enhver forretningsaktivitet med kunder, der har en forbindelse til USA, hvad enten den er reel eller ej. En sådan forskelsbehandling kan medføre brud på direktivet om betalingskonti¹, i henhold til hvilket alle borgere med lovligt ophold i EU har ret til en betalingskonto med basale funktioner. Et andet problem, som borgere, finansielle institutioner og regeringer i EU's medlemsstater støder på med hensyn til FATCA, vedrører indberetning af oplysninger uden et amerikansk skatteregistreringsnummer eller socialsikringsnummer. På trods af de lempelsesforanstaltninger, som de amerikanske myndigheder hidtil har truffet hvad angår personer med amerikansk statsborgerskab, som ønsker at give afkald på deres amerikanske statsborgerskab (foranstaltninger, som Kommissionens tjenestegrene tidligere har berettet om til Udvalget for Andragender (PETI)), oplever EU-borgere med amerikansk statsborgerskab stadig konkrete vanskeligheder (f.eks. komplekse procedurer og høje gebyrer på et sådant afkald – ca. 2 300 USD). USA's skattemyndigheder (IRS) har givet udtryk for deres vilje til bedre at forstå de omstændigheder, som gør, at udenlandske finansielle institutioner ikke er i stand til at indberette et skatteregistreringsnummer (TIN). IRS har anført, at sådanne oplysninger vil gøre det muligt for den amerikanske regering at overveje nærmere, om der kunne træffes yderligere foranstaltninger for at tilskynde til indberetning af skatteregistreringsnumre, og om der kunne gives yderligere lempelser til udenlandske finansielle institutioner eller amerikanske skatteydere med bopæl i udlandet.

Eftersom udenlandske finansielle institutioner skal indberette finansielle oplysninger om kunder med tilknytning til USA, er der også rejst spørgsmål om overholdelsen af EU's lovgivning om privatlivets fred, herunder artikel 96 i den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR)² og artikel 61 i retshåndhævelsesdirektivet³. I henhold til disse artikler forbliver eksisterende internationale aftaler, der omfatter international overførsel af personoplysninger, som overholder den EU-ret, der fandt anvendelse inden GDPR's eller

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

retshåndhævelsesdirektivets ikrafttræden, i kraft, indtil de ændres, erstattes eller ophæves.

Det Europæiske Databeskyttelsesråd (EDPB) mener, at man for at sikre, at beskyttelsesniveauet i henhold til GDPR og retshåndhævelsesdirektivet ikke bliver undermineret, når personoplysninger overføres til lande uden for EU, bør overveje at bringe disse aftaler i overensstemmelse med GDPR og retshåndhævelsesdirektivet, når dette endnu ikke er tilfældet.

På dette grundlag opfordrede Databeskyttelsesrådet også medlemsstaterne til at vurdere og om nødvendigt revidere deres internationale aftaler, der omfatter internationale overførsler af personoplysninger, såsom dem, der vedrører beskatning (f.eks. automatisk udveksling af personoplysninger til skattemæssige formål), for at afgøre, om der kan være behov for yderligere tilpasning til gældende EU-lovgivning, retspraksis og Databeskyttelsesrådets retningslinjer.

Som det også fremgår af Databeskyttelsesrådets udtalelse, spiller de nationale databeskyttelsesmyndigheder, som er dem, der håndhæver databeskyttelsesreglerne, en vigtig rolle med hensyn til at yde bistand og rådgivning til medlemsstaternes myndigheder i denne forbindelse.

Andragender og andragere

Følgende andragender dannede grundlag for undersøgelsesrejsen:

- Andragende nr. 1088/2016 af J.R., fransk statsborger, om den amerikanske Foreign Account Tax Compliance Acts påståede overtrædelse af EU-rettigheder og de ekstraterritoriale virkninger af de amerikanske love i EU
- Andragende nr. 1470/2020 af Ronald Ariës, nederlandsk statsborger, om problemer med FATCA efter et bankskifte
- Andragende nr. 0323/2021 af G.L., fransk statsborger, og fire medunderskrivere, om en påstået krænkelse af visse rettigheder for borgere, der både er statsborgere i Unionen og i USA, som følge af FATCA
- Andragende nr. 0394/2021 af Lee Nicholas, amerikansk statsborger, om undtagelse af amerikanske statsborgere fra PRIIPS-reglerne på grund af FATCA.

Kort resumé af møder

Mandag den 18. juli 2022

kl. 15.45-16.55

Elise BEAN, tidligere personaleledende og chefkonsulent, det amerikanske Senats permanente underudvalg om efterforskning (Permanent Subcommittee on Investigations)

Medlemmerne af PETI-delegationen blev orienteret af Elise Bean om FACTA's tilblivelse. Elise Bean bemærkede, at loven blev udarbejdet for at bekæmpe

skatteundgåelse og skatteunddragelse begået af amerikanske statsborgere, som havde en høj nettoformue og udnyttede smuthuller til at skjule aktiver fra de amerikanske skattemyndigheder ved at opnå status som fastboende udlænding og anvende finansielle tjenesteydelser i lande uden for USA. Medlemmerne fik at vide, at FATCA var afgørende for at kunne tvinge finansielle institutioner og amerikanske statsborgere til at afsløre aktiver, der tidligere var skjult for USA's skattemyndigheder (IRS) eller resulterede i deres hjemtagelse. Elise Bean understregede, at personer med en mindre nettoformue eller almindelige borgere kun stod over for en lille administrativ byrde, når det gjaldt overholdelse af FATCA, da der var relativt høje tærskler for, hvornår USA reelt ville anvende ekstraterritorial beskatning af aktiver. Elise Bean satte også spørgsmålstejn ved rigtigheden af påstandene om, at almindelige borgere, der var bosiddende i EU, blev nægtet adgang til banktjenester.

Under spørgerunden fremsatte følgende delegationsmedlemmer spørgsmål eller kommentarer:

Yana Toom spurgte samtalepartneren, om hun ikke mente, at FATCA's anvendelsesområde omfattede en for bred gruppe af mennesker, som loven ikke nødvendigvis var beregnet på at gælde for, og om de mellemstatslige aftaler, som USA havde indgået bilateralt med andre lande, var de samme. Hun bemærkede også, at nogle EU-borgere med forbindelse til USA eller borgere med dobbelt statsborgerskab var blevet nægtet adgang til banktjenester. Yana Toom stillede også spørgsmål om den manglende proportionalitet af de data, der blev sendt fra EU til USA. Hun anmodede om oplysninger om FATCA's kvantitative virkninger.

Marc Angel bemærkede, at der manglede proportionalitet i anvendelsen af FATCA. Han spurgte, om Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) fælles indberetningssystem (CRS) ikke var et stærkere instrument end FATCA. Han stillede spørgsmål om de utilsigtede amerikanske borgere, som ikke havde et TIN, og som blev nægtet adgang til banktjenester. Han spurgte også, om der var nogen vilje til at forbedre proportionaliteten af dataudvekslingen under FATCA.

Alexander Bernhuber spurgte, om det var frivilligt for bankerne at deltage i FATCA, og om alle EU-landene havde undertegnet mellemstatslige aftaler om FATCA.

Elise Bean bemærkede, at nogle af elementerne i de mellemstatslige aftaler var en smule forskellige, men at der ikke var væsentlige forskelle. Hun gav udtryk for tvivl med hensyn til, hvorvidt den nægtede adgang til banktjenester skyldtes FATCA, og hvorvidt den var udbredt. Hun bemærkede også, at de udvekslede oplysninger var begrænset til skattemyndighederne med henblik på at bekæmpe ulovlig praksis. I den forbindelse bemærkede hun, at de retshåndhævende myndigheders efterforskning gik forud for beskyttelsen af privatlivets fred. Hun bemærkede, at de fleste borgere med dobbelt statsborgerskab ikke var underlagt FATCA, eftersom der var tærskler, under hvilke ingen skatteydere havde indberetningspligt (50 000 USD i kontanter eller aktiver for personer med bopæl i USA og væsentligt højere tærskler for personer uden bopæl i USA). Hun understregede, at de fleste store banker havde tilmeldt sig FATCA og overholdt reglerne, og derfor burde der ikke være nogen problemer med at levere tjenesteydelser. Hvad angik udvekslingen af oplysninger gennem CRS i forhold til FATCA, bemærkede hun, at der i CRS blev anmodet om flere oplysninger end i FATCA, herunder om saldo og reelt ejerskab. FATCA omfattede ikke saldo, men indkomst, hvilket efter hendes mening var en mangel, da mange kriminelle udnyttede dette ved at åbne konti, som ikke var rentebærende. Elise Bean var af den opfattelse, at sanktionerne mod finansielle institutioner i FATCA ikke eksisterede i CRS. Hvad skatteregistreringsnumre angik, bemærkede hun, at det

var en relativt let proces at få et sådant nummer.

Elise Bean bemærkede, at selv om det var frivilligt for bankerne at tilmelde sig FATCA, havde de fleste gjort det, eftersom det meste af EU havde undertegnet mellemstatslige aftaler. Hun bemærkede, at oplysningerne om FATCA's virkninger var meget begrænsede og næsten ikkeeksisterende. Hun understregede også, at enkeltpersoner ikke skulle foretage indberetningen, da det var de finansielle institutioner, der skulle gøre dette. Hun tilføjede, at sanktionerne blev pålagt de finansielle institutioner og ikke enkeltpersoner. Hun anerkendte, at lovgivningen om amerikansk statsborgerskab var mangelfuld, og hun var af den opfattelse, at der var vilje til at forbedre byrden med hensyn til "utilstigede amerikanske borgere". Hun konkluderede, at FATCA resulterede i et højt niveau af efterrettelighed på beskatningsområdet. Elise Bean konkluderede, at det var amerikanske statsborgere med en høj nettoformue, som stod bag lobbyaktiviteterne mod FATCA, og selv om FATCA oprindeligt var en byrde for almindelige borgere, var dette ikke længere tilfældet. Elise Bean var enig i, at der burde være en vis grad af proportionalitet i sanktionerne for mindre og utilstigede overtrædelser fra borgernes side. Hun reflekterede også over, om forældre til børn født på amerikansk jord burde have mulighed for at afgive en erklæring om opgivelse af statsborgerskab ved fødslen.

kl. 17.00-18.00

Møde i Europa-Parlamentets delegation med Stavros LAMBRINIDIS, EU's ambassadør i USA (sammen med medlemmerne af Europa-Parlamentets Delegation for Forbindelserne med USA)

Ambassadøren orienterede medlemmerne om den politiske situation i USA, der var præget af splittelse mellem partierne, og de udfordringer, som USA's politiske landskab stod over for efter urolighederne på og omkring Capitol den 6. januar. Han gav et indblik i nogle af de forfatningsmæssige spørgsmål på den amerikanske højesterets dagsorden. Stavros Lambrinidis bemærkede med hensyn til forbindelserne mellem EU og USA, at Bidenregeringen var mere dialogvillig og imødekommende over for internationale partnere såsom EU, at de bilaterale forbindelser mellem de to parter var bedre end nogensinde, og at opfattelsen af Europa-Parlamentet også var blevet markant bedre i de senere år. Fra amerikansk side var man bevidst om den vigtige lovgivning, som Parlamentet havde vedtaget for nylig. Medlemmerne blev ligeledes informeret om den indsats, som EU-delegationen havde gjort siden FATCA's vedtagelse for at gøre sine amerikanske modstykker opmærksom på behovet for at mindske dens negative virkninger for almindelige borgere med bopæl i EU og forbindelser til USA. Stavros Lambrinidis bemærkede, at man på det seneste havde været åben over for at se på de problemer, som FATCA var årsag til. Stavros Lambrinidis understregede, at en af Bidenregeringens udfordringer var at få Kongressen til at bekræfte de tilsagn, præsidenten havde givet, navnlig i lyset af midtvejsvalget. Han understregede, at Ruslands angreb på Ukraine til en vis grad havde ændret holdningen til udenrigsanliggender hos USA, som nu havde større fokus på Europa. Han gav også en vurdering af USA's økonomiske situation, som var udsat for inflationspres.

Under spørgerunden fremsatte følgende delegationsmedlemmer spørgsmål eller kommentarer:

Marc Angel spurgte, om den amerikanske modpart vidste, hvem de skulle tage kontakt til, når de ønskede at henvende sig til EU. Han bemærkede også, at hvis kvinders rettigheder stod højt på dagsordenen, ville det hjælpe demokraterne ved det kommende midtvejsvalg.

Radoslaw Sikorski spurgte ambassadøren om USA's syn på den russiske aggression mod

Ukraine.

Stavros Lambrinidis besvarede medlemmernes spørgsmål og bemærkede, at de forbedrede forbindelser mellem EU og USA gjorde det mere sandsynligt, at der ville være politiske drøftelser med jævne mellemrum. Han bemærkede også, at der var et indledende tilbageslag for demokraterne i forbindelse med visse kultur- og kønspolitiske debatter i nogle af de mere konservative dele af USA, men at dette muligvis ikke ville have en større effekt på midtvejsvalget.

kl. 9.30-10.15

Velkomst ved Joseph DUNNE, chef for Europa-Parlamentets Forbindelseskantor i Washington D.C.

Joseph Dunne bød velkommen i anledning af PETI-udvalgets første besøg i Washington DC. Han roste medlemmerne for allerede at have haft en indvirkning på den amerikanske side ved at tilrettelægge undersøgelsesrejsen om FATCA. Han fortalte kort om baggrunden for oprettelsen af Europa-Parlamentets Forbindelseskantor (EPLO) og dets aktiviteter, som omfattede hyppige udvekslinger af synspunkter om politik og bevidstgørelse om spørgsmål af særlig betydning for Parlamentet. EPLO havde også til opgave at forbedre forbindelserne med den amerikanske Kongres. Joseph Dunne byggede videre på ambassadør Stavros Lambrinidis' orientering om USA's politiske situation og Bidenregeringens lovgivningsprioriteter, som var en vanskelig proces på grund af demokraternes meget lille flertal i Senatet. Han bemærkede, at vedtagelse af lovgivning med støtte fra begge partier praktisk taget var ophørt i de senere år. Han bemærkede endvidere, at præsidenten havde mulighed for at vedtage lovgivning ved dekret, men at Kongressen kunne omstøde den. Joseph Dunne informerede medlemmerne om den interne uro i begge politiske partier med hensyn til deres respektive præsidentkandidater til præsidentvalget i 2024. Han bemærkede, at en af de få ting, som de amerikanske partier var enige om, var deres holdning over for Kina. Joseph Dunne understregede, at man fra USA's side mente, at nylig EU-lovgivning såsom forordningen om digitale markeder i urimelig grad gik ud over amerikanske teknologivirksomheder. Han understregede også, at i modsætning til Europa-Parlamentet var Kongressens udvalgsstruktur meget svagere, og at det var Kongressens ledere, som havde den lovgivende magt, mens det typiske kongresmedlem som regel arbejdede isoleret, undtagen når det gjaldt afstemningerne.

Under spørgerunden fremsatte følgende delegationsmedlemmer spørgsmål eller kommentarer:

Marc Angel spurgte om årsagerne til, at medlemmer af Kongressen sjældent besøgte Europa-Parlamentet, og om der i USA's repræsentation i EU i Bruxelles fandtes en modpart til Joseph Dunne. Han spurgte også, hvilket fokus der var på kvinders rettigheder efter omstødelsen af den lovgivning, der sikrede abortretten.

Yana Toom bemærkede, at det ikke lykkedes EU at få et forhandlingsmandat med hensyn til FATCA. Hun spurgte også Joseph Dunne om hans syn på chancerne for at opnå forbedringer af FATCA's anvendelse. Yana Toom spurgte, om et eventuelt republikansk flertal i den amerikanske regering ville føre til en ændring af USA's holdning til den russiske aggression mod Ukraine. Hun spurgte om de lejlighedsvise virkninger af Europa-Parlamentets kritik af visse af USA's politikker.

Ulrike Müller spurgte om det lovgivningsmæssige dødvande, hvor lovgivning var nærmest umulig at vedtage, og gav udtryk for sin bekymring over, at dette ville hindre vigtig lovgivning i at blive vedtaget såsom lovgivningen om bekæmpelse af global opvarmning.

Joseph Dunne svarede, at den amerikanske Kongres havde et meget begrænset antal stående delegationer, hvilket var hovedårsagen. Det organ, som stod for samarbejdet, var Den Transatlantiske Dialog mellem Lovgivere. Fra amerikansk side havde man venskabsgrupper, hvis aktiviteter ikke var særlig fremtrædende. Kongresdelegationerne blev udsendt under udenrigsministeriets kontrol og i samarbejde med militæret. Deres måde at arbejde på var ikke specielt gennemsigtig, hvilket gjorde samarbejdet vanskeligt. Joseph Dunne nævnte også, at der var stor interesse for måden, hvorpå Europa-Parlamentet var organiseret, eftersom det var nødvendigt med en reform af måden, hvorpå Kongressen var organiseret. Besøg fra medlemmer af Kongressen kunne være en forbedring, hvis Europa-Parlamentet kunne afsætte finansielle ressourcer til dette. Han bemærkede, at selv om USA havde fået tilbudt et kontor i Europa-Parlamentet, havde man ikke taget imod tilbuddet. De lovforslag, der blev stillet i Kongressen i 2010 og 2011 om etableringen af et kontor i Bruxelles, havde ikke fået flertal. Han bemærkede, at krigen i Ukraine havde bragt EU og USA tættere på hinanden, og at begge partier i USA var enige om støtten til Ukraine. Samtidig gav republikanerne kun en kvalificeret støtte til indsatsen. Joseph Dunne understregede, at med hensyn til FATCA var PETI's tilgang med at henvende sig til enkelte medlemmer den rigtige strategi, og at PETI's samtalepartnere var meget højtstående og fremtrædende medlemmer, og derfor var de den rigtige indgang til den lovgivende magt. Han bemærkede også, at statsmagten var ret magtfuld i det amerikanske system, og at planlagte møder med den administrative side var meget vigtige. Han advarede også om risiciene for de transatlantiske forbindelser, hvis republikanerne igen skulle få flertal i Kongressen. Joseph Dunne understregede behovet for mere dialog og anerkendte også nødvendigheden af at gøre opmærksom på problemer i rette tid. Joseph Dunne informerede medlemmerne om, at lovgivningssystemet var blokeret, og at systemet ikke gav resultater. Joseph Dunne svarede, at kvinders rettigheder stod højt på dagsordenen og var en vigtig politisk slagmark.

kl. 10.30-12.00

Udveksling af synspunkter med skatterådgivere, der arbejder med FATCA, på EU-medlemsstaternes ambassader i USA

Skatteattachéerne præsenterede medlemmerne for deres synspunkter om problemerne med FATCA, både den manglende gensidighed i udvekslingen af oplysninger, borgernes vanskeligheder med at få adgang til banktjenester og opfylde deres pligt til at udfylde selvangivelser, de omkostninger og vanskeligheder, der var forbundet med overholdelsen, herunder at få et TIN, og den kompleksitet og de omkostninger, der var forbundet med at give afkald på amerikansk statsborgerskab. De bemærkede, at det amerikanske skatteministerium havde stillet nogle forslag til forbedringer som led i "grønbogsforslagene" (forslag til lovgivningsforanstaltninger), men at de ikke var kommet videre i Kongressen. De understregede vigtigheden af de retningslinjer for overholdelsen, som skatteministeriet havde udarbejdet, og at disse retningslinjer snart ville udløbe. Kommissionens repræsentant bemærkede, at der var sket fremskridt med at forbedre situationen i de senere år, men at der stadig var meget, der skulle forbedres. Alle samtalepartnere var enige om, at der var tegn på, at USA på det seneste var blevet mere modtagelig vedrørende dette spørgsmål. Skatteattachéerne understregede også, at det ikke kun var borgerne, der stødte på overholdelsesudfordringer med hensyn til FATCA, men også EU's banker. De fremhævede, at EU også havde fremsat forslag om bankernes

overholdelse, og at retningslinjer fra skatteministeriet om overholdelse ville være yderst velkomne. Den irske repræsentant fremlagde anekdotisk dokumentation for, at en bank havde forladt Irland, hvorefter dens kunder blev omfordelt til andre banker, nogle af hvilke nægtede at tage visse kunder ind, som de havde mistanke om kunne have forbindelser til USA. De sluttede af med at bemærke, at det på mellemlang og lang sigt ville være nødvendigt at ændre selve FATCA, da der skulle tages højde for digitale valutaer og kryptoaktiver.

Under spørgerunden fremsatte følgende delegationsmedlemmer spørgsmål eller kommentarer:

Yana Toom spurgte, om de mellemstatslige aftaler, som EU's medlemsstater havde undertegnet, var identiske. Hun spurgte, om der forelå oplysninger om, hvor mange amerikanske statsborgere der ønskede at opgive deres statsborgerskab, og om samtalepartnerne havde nogen konkrete eksempler, som involverede enkelte borgere. Hun spurgte endvidere, om tærsklerne i FATCA ikke betød, at de fleste borgere var udelukket fra dens anvendelsesområde. Hun rejste også spørgsmålet om de mellemstatslige aftaler og den kendsgerning, at den uforholdsmæssigt store udveksling af oplysninger ikke var i overensstemmelse med GDPR og ikke behøvede at være det, da de mellemstatslige aftaler var blevet undertegnet, inden databeskyttelsesforordningen trådte i kraft. Hun spurgte, om der var nogen mulighed for at forbedre situationen med hensyn til den udveksling af oplysninger, som FATCA krævede.

Marc Angel spurgte om vanskelighederne ved at få et TIN og om eventuelle konkrete eksempler på, at borgere var blevet nægtet adgang til tjenester. Han spurgte også, om FATCA eller CRS var mere vidtrækkende, og hvilken af de to var forbundet med størst informationsudveksling. Han spurgte, om det franske formandskabs indsats med hensyn til FATCA havde givet nogen resultater.

Cristina Maestre rejste spørgsmålet om opfattelse, nemlig om ikke der var risiko for, at EU ville blive svækket af en opfattelse af, at det forsøgte at udføre lobbyaktivitet for personer med en høj nettoformue. Hun spurgte endvidere om omkostningerne og kompleksiteten ved at give afkald på amerikansk statsborgerskab samt om tærsklerne i lovgivningen. Hun spurgte, om de enorme mængder oplysninger, der blev indsamlet fra amerikansk side, ikke var overvældende for dem, og om man fra EU's side ikke hellere burde fokusere på tærsklerne.

Alexander Bernhuber spurgte, om samtalepartnerne havde nogen viden om, hvorvidt FATCA havde været effektiv til at fange de store skatteundgåere/skatteunddragere, eller hvorvidt den havde medført betydelige ekstra indtægter.

Samtalepartnerne svarede, at alle aftaler var indholdsmæssigt ens, men havde små forskelle baseret på særlige forhold såsom forskellige slags bankkonti, finansielle produkter, retsgrundlag og lignende. Alle aftaler indeholdt en "mestbegunstigelsesklausul", så hvis der blev tilbudt en lempelse til et involveret land, ville den automatisk gælde for alle de andre lande også. De bemærkede også, at FATCA kun vedrørte amerikanske statsborgere, mens CRS vedrørte statsborgere i alle de lande, der havde undertegnet den. De bemærkede endvidere, at der var to niveauer af overholdelse, nemlig "model 1", hvor oplysningerne blev indberettet til landet, som herefter sendte dem til USA, og "model 2", hvor de finansielle institutioner overførte oplysningerne direkte til USA. De gentog, at de borgere, der faldt ind under FATCA's jurisdiktion, rent faktisk stod over for vanskeligheder, da de var nødt til at udfylde selvangivelser og hyre professionel hjælp til overholdelsen. På grund af

"mestbegunstigelsesklausulen" var det ikke muligt at nå frem til en løsning for de enkelte lande. Gensidighed var også vigtigt, for selv om det var IRS, der modtog oplysningerne, gjorde de dem tilgængelige for andre amerikanske institutioner. Skatteattachéerne svarede også, at der ikke var nogen pålidelige oplysninger om antallet af borgere i EU, som blev berørt af FATCA. De gjorde opmærksom på, at der var mange konkrete eksempler, herunder retspraksis i Nederlandene. Personer født i 1980'erne og 1990'erne havde ikke nødvendigvis fået et TIN, og det kunne i nogle tilfælde være yderst svært for personer, som var bosiddende i Europa, at fremskaffe en fødselsattest. De bemærkede, at det var selve skattelovgivningen, som var årsagen til problemet, men at det var næsten umuligt at ændre den. Skatteattachéerne svarede, at FATCA's tærskler stadig ikke betød, at bankerne ikke behøvede at foretage due diligence med hensyn til de kunder, der havde forbindelse til USA, også for at få sikkerhed for, om den pågældende kunde skulle indberettes eller ej. De bemærkede også, at OECD's fælles indberetningssystem selv var et resultat af anvendelsen af FATCA. Den irske skatteattaché bemærkede, at der var anekdotiske beviser på, at mindst to borgere havde henvendt sig til det irske parlament for at få hjælp, fordi de var blevet nægtet adgang til banktjenester. Samtalepartnerne bemærkede, at der manglede statistiske oplysninger om FATCA's virkninger. Hvad overholdelsen af GDPR angik, bemærkede de, at overholdelsesproblemerne var uklare, og at de sandsynligvis ikke ville blive afhjulpet, eftersom adgangen til personoplysninger teoretisk set skete til retshåndhævelsesformål, og det amerikanske modstykke derfor kunne hævde, at FATCA ikke medførte nogen overholdelsesproblemer. Den franske skatteattaché udtalte, at "grønbogsforslagene" og den yderligere vejledning kunne være et resultat af, at det franske formandskab havde presset på.

kl. 16.30-18.00

Rundbordsdiskussion med eksperter og interessenter om FATCA

Samtalepartnerne gjorde opmærksom på, at FATCA's jurisdiktion omfattede utilsigtede amerikanske borgere og amerikanere med arbejde i udlandet på en utilsigtet måde, hvilket medførte problemer med overholdelsen. De informerede også medlemmerne om, at IRS ikke havde kapacitet til at behandle alle de oplysninger, der blev overført som led i udvekslingen af oplysninger for at sikre FATCA's overholdelse. I begyndelsen skulle de, der var underlagt FATCA, betale høje bøder, selv for små skyldige skattebeløb, i form af en degressiv bøde, hvor små skyldige skattebeløb undertiden blev pålagt bøder, der var over seks gange højere end det skyldige beløb, mens det for personer med en høj nettoformue kun var op til tre gange højere end det skyldige beløb. En af samtalepartnerne, der tidligere havde arbejdet som IRS' interne skatteyderadvokat, havde fremsat administrative og lovgivningsmæssige anbefalinger til Kongressen. En af anbefalingerne havde været at udelukke bona fide-personer med bopæl i udlandet, men dette var ikke blevet vedtaget. En anden anbefaling havde været at strømline indberetningen, så IRS og skatteministeriet ville have accepteret en indberetning til den anden part. Sidstnævnte anbefaling var heller ikke blevet vedtaget. Skatteeksperterne og interessenterne udtalte også, at IRS' forvaltning af FATCA var yderst mangelfuld, også ifølge US Government Accountability Office (kontoret for regeringsansvarlighed) og Treasury Inspector General for Tax Administration (skatteforvaltningens finansgeneralinspektør), eftersom begge havde bemærket, at indtægtsoverslagene for FATCA aldrig kom til at stemme, og at IRS ikke fulgte en strategisk plan for FATCA, men i stedet iværksatte "kampagner". Der forelå ingen dokumentation for, at der var genereret skatteindtægter. IRS' data var af ringe værdi. Samtalepartnerne understregede, at den indsats, der var nødvendig for overholdelsen, ikke stod mål med de fordele, som FATCA gav. Der manglede ligeledes oplysninger om

amerikanere med bopæl og/eller beskæftigelse i udlandet, og hvor mange af dem der overholdt skattelovgivningen. En "undtagelse for samme land" ville være den lovgivningsløsning, der udelukkede personer med reel bopæl i udlandet. Ekstraterritorial beskatning var den grundlæggende årsag til problemerne med FATCA's overholdelse. At gå over til en bopælsbaseret beskatningsmodel ville løse problemerne. FATCA's omkostningseffektivitet var ukendt. Ifølge samtalepartnerne var overholdelsesomkostningerne langt større end indtægterne. De understregede også, at amerikanere med bopæl i udlandet ikke var repræsenteret i Kongressen, da de ikke havde fået tildelt noget kongresdistrikt. De understregede, at der var rigtige mennesker, som havde store problemer på grund af FATCA. De gjorde desuden opmærksom på, at FATCA's skatteregler for amerikanske statsborgere med bopæl i udlandet havde strengere sanktioner end USA's skatteordning for personer med bopæl i USA. Samtalepartnerne udtalte, at der først ville blive fundet en endelig, samlet løsning, når der blev vedtaget et bopælsbaseret beskatningssystem i USA. En praktisk løsning ville være, at skatteministeriet frafaldt kravet om et skattemæssigt tilhørsforhold til USA for amerikanere med dobbelt statsborgerskab ved fødslen. FATCA var også i strid med bestemmelserne om ikkeforskelsbehandling på grund af nationalitet. Samtalepartnerne kom igen ind på overholdelsesomkostningerne samt omkostningerne og kompleksiteten ved at give afkald på amerikansk statsborgerskab. Den foregående dags samtalepartner, Elise Bean, deltog også i mødet, og hun understregede, at FATCA var blevet til efter to kongreshøringer, hvor hemmelige informanter gav oplysninger om amerikanske statsborgere, der skjulte aktiver i udlandet. Visse banker havde også indrømmet dette og betalt bøder. Herefter havde bankerne leveret lister med navnene på sådanne personer. Efter indførelsen af FATCA havde amerikanske statsborgere ikke længere uhindret adgang til bankhemmelighed i udlandet. Hun bemærkede også, at FATCA kun fandt anvendelse over visse tærskler, og at FATCA havde ansporet til øget skattegennemsigtighed på globalt plan. Hun gjorde opmærksom på, at USA's finansielle institutioner siden 2012 også havde pligt til at indberette kunder, som var EU-borgere. Hun bemærkede, at personer med bopæl i USA også havde pligt til at indberette til IRS. Hun konkluderede, at de fleste problemer med overholdelsen af FATCA og sanktionerne blev løst med tiden, og at tredjepartsindberetning af amerikanske statsborgeres skyldige skat sikrede et af de mest gennemsigtige skattesystemer i verden. Forbedringer af bureaukratiet burde fremskyndes yderligere.

Under spørgerunden fremsatte følgende delegationsmedlemmer spørgsmål eller kommentarer:

Yana Toom startede med at præcisere, at EU's charter om grundlæggende rettigheder kun gjaldt ved gennemførelsen af EU-lovgivning. Hun præciserede også, at det ikke var delegationens mål at angribe FATCA i sig selv, men at finde fælles løsninger for de EU-borgere, der blev berørt af FATCA. Hun understregede endvidere, at manglen på oplysninger var et alvorligt problem, da man ikke kunne administrere et program ordentligt uden oplysninger. Hun rejste desuden spørgsmålet om den tilsyneladende mangel på politisk repræsentation for amerikanere bosat i udlandet.

Marc Angel spurgte om de modstridende beretninger om opnåelsen af et TIN. Han spurgte også om gensidighed og om oplysninger om yderligere indtægter, der var genereret takket være FATCA.

Cristina Maestre bemærkede, at EU-borgere underlagt FATCA havde meget begrænset adgang til rådgivning om, hvordan de skulle opfylde indberetningskravene i FATCA. Hun understregede også, at eftersom disse borgere ofte blev nægtet adgang til banktjenester, blev de

i nogle tilfælde også nægtet muligheden for at bruge deres indkomst, velfærdsydelser og pensioner.

Mario Furore bemærkede, at en sammenligning af den amerikanske indberetningsmodel med den schweiziske model ikke nødvendigvis var korrekt, eftersom den schweiziske model ikke var EU's indberetningsmodel, mens de andragender, som Europa-Parlamentet modtog, kom fra EU-borgere eller fra amerikanske statsborgere, der boede og arbejdede i EU. Eftersom USA og Eritrea var de eneste lande, der anvendte ekstraterritorial beskatning, er der mange, der ville glædes, hvis man fra amerikansk side ville lette indberetningen og overholdelsen for personer uden bopæl i USA. Han gentog, at delegationen ønskede at hjælpe med at finde en løsning, der var acceptabel for begge parter.

Ulrike Müller bemærkede, at et af de lande, der havde købt listerne med navne på skatteunddragere, var hendes eget, og således var bekæmpelse af skatteundgåelse vigtig for hende. Hun gjorde opmærksom på, at det var nødvendigt at finde løsninger, herunder for EU-bosiddende amerikanske statsborgeres eventuelle arv. Hun spekulerede på, om "grønbogsforslagene" kunne give nogle af disse løsninger, og om der ville være støtte til det i Kongressen. Hun understregede også den uforholdsmæssigt store mængde oplysninger, der blev overført til USA på grund af FATCA, og de problemer, som denne overførsel af oplysninger forårsagede.

Interessenternes repræsentanter besvarede spørgsmålet om opnåelse af et TIN med, at det nogle gange var IRS selv, der mistede de originale dokumenter. De understregede også, at der ikke længere (siden 2014) var skatteattachéer i USA's diplomatiske missioner i udlandet, og at borgerne derfor ikke kunne henvende sig til dem for at få hjælp, mens der var flere kontorer på ambassaderne i udlandet, som håndterede strafferetlig forfølgning. De gentog, at mange borgere med en gennemsnitlig indkomst var underlagt FATCA. Bankernes indberetningsomkostninger for amerikanere betød, at bankerne helst ikke ville have nogen amerikanske kunder overhovedet. Banker, der havde amerikanske kunder, foretrak som regel personer med en høj nettoformue. De sanktioner, som FATCA pålagde, var stadig betydelige, og indberetningen var undertiden for kompleks, eftersom amerikanske statsborgere med bopæl i EU ofte var nødt til at hyre skatteeksperter, hvilket var meget dyrt. De bemærkede, at FATCA var en informationsstrøm, der kun gik én vej, og at der i de mellemstatslige aftaler kun stod, at USA ville "forsøge" også at levere oplysninger. CRS udvekslede oplysninger automatisk, hvilket sikrede, at datastrømmen flød fra et sted, hvor personen ikke boede, til et sted, hvor personen boede; som sådan var det således grundlæggende anderledes. Afsnit 7701/50A/B i USA's skattelovgivning gav skatteministeriet råderum til at gennemføre bestemmelser om, at personer med dobbelt statsborgerskab ved fødslen skulle være undtaget fra FATCA. Interessenterne bemærkede også, at statsborgerskab var en rettighed, og at man ikke burde være tvunget til at opgive det som et valg mellem dette eller at være underlagt en kompleks, omkostningstung og besværlig skatteoverholdelsesproces. Alle interessenter var enige om, at den endelige løsning måtte komme fra Kongressen, herunder vedtagelsen af "grønbogsforslagene", men at det var nødvendigt at gå længere. Eftersom valg i USA blev afholdt på statsniveau (herunder føderale valg), var der ingen valgkreds for amerikanere i udlandet. De blev i stedet spredt ud over alle staternes valgdistrikter, og derfor kunne deres problemer ikke få en fremtrædende plads i valgkampagnen.

Onsdag den 20. juli 2022

kl. 09.30 - 11.00

Møde med Jane GRAVELLE, seniorekspert i økonomisk politik, og Donald J. "Don" MARPLES, ekspert i offentlige finanser, Kongressens forskningstjeneste (Congressional Research Service)

De to eksperter fra Kongressens forskningstjeneste gav et indblik i tjenestens institutionelle opbygning og den måde, hvorpå den bidrog til den politiske beslutningstagning på lovgivningsområdet i USA. De gav også et resumé af deres seneste arbejde med at undersøge FATCA's anvendelse og virkninger, med særligt fokus på de vedvarende problemer, der berørte almindelige mennesker, såsom vanskelighederne med at få adgang til banktjenester, en besværlig indberetningsproces, som var dyr, hvis den krævede eksperthjælp, og i nogle tilfælde de vanskeligheder, der var forbundet med at få et TIN. De bemærkede på den anden side, at der var sket en forbedring af FATCA's anvendelse med tiden, og at selv om FATCA ikke havde ændret de underliggende skatteregler for amerikanere med bopæl i udlandet, havde den skabt større bevidsthed om disse forpligtelser og havde tilføjet indberetningskrav for de udenlandske finansielle institutioner. De understregede, at i modsætning til CRS var der i FATCA ikke fuld gensidighed i udvekslingen af oplysninger. IRS fik flere oplysninger om amerikanske indehavere af udenlandske konti, end andre lande fik om udenlandske indehavere af amerikanske konti. Det var nødvendigt med lovgivning for at give tilladelse til indsamling af oplysninger, der ville give fuld gensidighed, herunder oplysninger om saldo og reelt ejerskab.

Under spørgerunden fremsatte følgende delegationsmedlemmer spørgsmål eller kommentarer:

Yana Toom understregede, at Kongressens forskningstjeneste og Europa-Parlamentets Forskningstjeneste havde nogle fælles kendetegn. Hun rejste spørgsmålet om den uforholdsmæssigt store datastrøm, som FATCA krævede, og spurgte samtalepartnerne om udsigterne til en forbedring med hensyn til dette spørgsmål.

Marc Angel rejste spørgsmålet om utilsigtede amerikanske borgere, som reelt havde boet længe i EU og var EU-borgere, men som faldt ind under indberetningskravet i FATCA, og han bemærkede, at disse borgere langt fra var FATCA's egentlige målgruppe.

Repræsentanterne for Kongressens forskningstjeneste anerkendte, at der var anekdotiske beviser, som pegede på fortsatte problemer med FATCA's anvendelse, selv om de også understregede, at der blev gjort en indsats for at afhjælpe nogle af manglerne, både de lovgivningsmæssige og de administrative. Lovgivningsindsatsen omfattede et forslag om at sikre fuld gensidighed, som blev stillet til regeringens budget for skatteåret 2023, samt et forslag om at give en begrænset fritagelse for visse exitskatter for personer med dobbelt statsborgerskab, der havde en lavere indkomst. De advarede dog om, at det var nødvendigt at skabe flertal for disse forslag, og at det højst sandsynligt ville være en stor udfordring at opnå.

kl. 11.45-12.45

Møde med kongresmedarbejdere, som følger FATCA, koordineret af Tom BARTHOLD, personalechef, Repræsentanternes Hus' og Senatets fælles udvalg om beskatning (House and Senate Joint Committee on Taxation)

Kongresmedarbejderne gjorde rede for arbejdet i det fælles udvalg om beskatning, og de bemærkede, at FATCA's anvendelse gav anledning til bekymring over de vanskeligheder,

som amerikanere i udlandet stod over for, herunder at de nægtes adgang til banktjenester. De gjorde opmærksom på, at man var åben over for at finde løsninger på disse vanskeligheder, herunder ved en mulig justering af FATCA's anvendelse, så den blev begrænset til visse borgere. De understregede dog de begrænsninger, som alle initiativer stod over for, eftersom alle initiativer havde brug for et flertal i Kongressen. Medarbejderne understregede den manglende bevidsthed om de problemer, som FATCA's anvendelse medførte. De understregede, at der allerede var særlige regler for visse grupper af borgere. De gav udtryk for deres interesse i ethvert forslag, der tog sigte på at tackle problemerne.

Yana Toom spurgte om den fuldstændige mangel på oplysninger om FATCA-relaterede spørgsmål. Hun gentog de problemer, som borgere i EU stod over for som følge af anvendelsen af FATCA, og hun understregede også, at eftersom ambassaderne ikke længere beskæftigede skatteattachéer, havde borgerne ikke kunnet få hjælp. Hun bemærkede endvidere problemet med manglende gensidighed i datadelingen. Hun udtalte, at der ikke lod til at være politisk vilje fra amerikansk side til at rette op på lovgivningen. Hun opfordrede til, at der blev etableret en kommunikationskanal mellem USA og EU, som skulle arbejde på at løse problemerne med FATCA.

Marc Angel understregede, at PETI-delegationen havde til formål at hjælpe almindelige borgere, der stod over for en uforholdsmæssig stor byrde i forbindelse med overholdelsen. Han bemærkede også, at det var meget vigtigt, at man fra amerikansk side hjalp disse borgere, og at utilsigtede konsekvenser blev afbødet. Han nævnte EU-direktivet om betalingskonti⁴, som forbød forskelsbehandling.

Cristina Maestre bemærkede vigtigheden af at give information til de EU-borgere, der havde forpligtelser i henhold til FATCA, at få et TIN og at gøre det meget lettere og billigere at opgive statsborgerskabet. Hun spurgte også om metoderne til at skabe en politisk vilje til at løse FATCA-problemerne fra amerikansk side, herunder om det ville være muligt at integrere FATCA og CRS.

Ulrike Müller understregede den europæiske støtte til bopælsbaseret beskatning, men gjorde samtidig opmærksom på, at hun havde forståelse for USA's beslutning om at beskatte sine borgere i udlandet. Hun bemærkede dog, at man fra amerikansk side burde finde løsninger for ikke at overbebyrde amerikanske borgere med bopæl i EU med en uforholdsmæssigt besværlig proces for overholdelse. Til dette formål kunne en hotline være et skridt i den rigtige retning. Hun spurgte også om chancerne for, at "grønbogforslagene" blev vedtaget af Kongressen.

Alexander Bernhuber spurgte om en mulig tidsplan for vedtagelse og gennemførelse af eventuelle lovgivningsløsninger, og han spurgte, hvorvidt administrative foranstaltninger ville være den rigtige vej frem.

Samtalepartnerne svarede, at det var svært at skabe politisk vilje i Kongressen om dette spørgsmål, da der ikke var nogen valgkreds for amerikanere i udlandet, men at delegationer såsom PETI-delegationen var den mest effektive måde at gøre det på. Det var altid nyttigt at henvende sig til medlemmerne af Repræsentanternes Hus og understrege, at almindelige borgere havde problemer på grund af FATCA. De var enige i, at den administrative byrde kunne

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).

være stor, også for opnåelsen af et TIN. Muligheden for at skabe smuthuller, der kunne udnyttes, gjorde det også vanskeligt at tilpasse det nuværende system. De var enige i, at de nylige nedskæringer i konsulattjenesterne var et vigtigt spørgsmål, som ville kræve efterfølgende overvejelser. Med hensyn til gensidigheden bemærkede samtalepartnerne, at USA ikke havde ratificeret protokollen til ændring af konventionen om gensidig administrativ bistand i skattesager, og derfor fandt udvekslingen af oplysninger hovedsagelig sted gennem bilaterale aftaler med de enkelte lande. Af denne årsag ville en integration af FATCA i CRS være en udfordring. Fra amerikansk side erkendte man åbent, at FATCA ikke stod højt på dagsordenen, da den kun berørte nogle få borgere i udlandet. Det var derfor ikke muligt at give en tidsplan, men vanskelighederne ville under ingen omstændigheder blive taget op i de følgende seks måneder. På grund af forskelligartetheden af de amerikanske vælgere i udlandet var det en meget stor udfordring at skabe opbakning, men delegationer såsom PETI-delegationen var det mest effektive redskab til at skabe fremdrift og tilskynde ændringer. "Grønbofsforslagene" var en vigtig politisk holdning, men Kongressen vedtog ikke regelmæssigt sådanne forslag. En forenkling af selvangivelserne kunne også hjælpe, og der blev gjort en indsats i den retning. Samtalepartnerne var enige i, at manglen på oplysninger var et problem i forbindelse med den politiske beslutningstagning. De var enige i, at kommunikation mellem de to parter var ønskelig og også burde omfatte begge politiske fløje.

kl. 14.15-14.45

Møde med Eric SWALWELL, medlem af Repræsentanternes Hus

Kongresmedlem Eric Swalwell bød medlemmerne velkommen og bemærkede, at besøget fandt sted på et turbulent tidspunkt i USA's politik, da der var krig i Ukraine, og da man fra amerikansk side stadig kunne mærke eftervirkningerne af optøjerne efter valget. Han bemærkede, at globaliseringen havde medført en spredning af amerikanske statsborgeres aktiver over hele verden. Selv om FATCA var blevet vedtaget for at bekæmpe svigagtig adfærd, havde man fra amerikansk side forståelse for, at overholdelsen af den kunne have negative konsekvenser for almindelige, lovlige amerikanske statsborgere. Fremskridtene inden for digital teknologi og kunstig intelligens burde i fremtiden gøre det lettere at redegøre for både lovlige og ulovlige aktiver, og der blev gjort en indsats for at afhjælpe FATCA's mangler.

Yana Toom understregede den manglende forståelse fra EU's side for, at der ikke var nogen oplysninger om FATCA's virkninger. Hun bemærkede også, at FATCA krænkede ånden i GDPR, men ikke ordlyden, eftersom de mellemstatslige aftaler var blevet undertegnet inden GDPR's ikrafttræden og derfor ikke behøvede at overholde GDPR. Gensidighed var også et problem, idet udvekslingen af oplysninger var uforholdsmæssigt stor for EU. Hun spurgte om den manglende konsulatbistand i forbindelse med skattespørgsmål.

Marc Angel informerede kongresmedlemmet om de vanskeligheder, som utilsigtede amerikanske borgere stod over for, og han spurgte, om det var muligt at indføre lempelser for bona fide-personer med bopæl i udlandet. Han spurgte også, hvorvidt CRS – som USA ikke deltog i – og FATCA på en eller anden måde kunne samles under samme ordning.

Ulrike Müller understregede nødvendigheden af at være resultatorienteret, og hun spurgte, om den politiske uenighed om dette spørgsmål, og hvorvidt der var en chance for, at grønbofsforslagene om FATCA ville blive vedtaget. Hun understregede, at konsulattjenester på skatteområdet var meget vigtige for dem, der blev berørt af FATCA.

Cristina Maestre gav udtryk for tvivl om, hvorvidt man fra amerikansk side kunne opbygge nok politisk vilje til at foretage de nødvendige ændringer af FATCA, med tanke på at beskatningsområdet var et politisk følsomt område. Hun spurgte dog, hvilke andre metoder der fandtes til at hjælpe de borgere, der havde problemer på grund af FATCA. Hun kom ind på problemet med uforholdsmæssigt store bøder til almindelige borgere og deres vanskeligheder med at få adgang til banktjenester og endda et TIN. Hun understregede, at den måde, problemerne blev bragt ind i det offentlige domæne på, var af yderste vigtighed, så det fremgik klart, at indsatsen for at ændre FATCA ikke skyldtes intentioner om at dække over skatteundgåere eller skatteunddragere.

Kongresmedlem Eric Swalwell noterede sig overvejelserne om uforholdsmæssigheden af mængden af oplysninger, der blev overført fra EU som led i FATCA-indberetningen. Han udtalte, at han i sin lovgivningsindsats i Kongressen ville arbejde på at opnå en undtagelse fra FATCA for amerikanske statsborgere, der reelt havde bopæl i udlandet. Det ville være at foretrække frem for at opgive statsborgerskabet, og det ville være et passende kompromis. Indberetning om sådanne borgere ville heller ikke være et krav for de finansielle institutioner. Han bemærkede, at der var en debat i gang om privatlivets fred i forbindelse med en mulig lovgivning, der var magen til GDPR, og når den skulle til afstemning, kunne ændringsforslagene til den være en mulighed for at løse FATCA's oplysningsproblemer. Han understregede dog, at det blev sværere og sværere at ændre allerede gældende lovgivning. I dette specifikke tilfælde kunne en ændring af FATCA være meget skadelig for de amerikanske politikere, da den kunne udnyttes til at fremstille dem, som om de forsøgte at dække over skatteundgåere og skatteunddragere. Derfor ville det være en udfordring at skabe flertal for et sådant spørgsmål. Han var meget modtagelig over for forslaget om at stille konsulatmedarbejdere til rådighed, der kunne hjælpe i skattespørgsmål. Han understregede, at det at få besøg fra en delegation fra Europa-Parlamentet om dette spørgsmål var en meget effektiv metode til at sætte problemerne med FATCA på dagsordenen. Han opfordrede EU-diplomaterne til også at gøre deres indflydelse gældende over for kongresmedlemmerne.

kl. 15.00-15.30

Møde med Richard NEAL, medlem af Repræsentanternes Hus og formand for Husets udvalg om måder og midler (Ways and Means Committee) samt formand for Repræsentanternes Hus' og Senatets fælles udvalg om beskatning (House and Senate Joint Committee on Taxation)

Udvalgsformand Richard Neal bød medlemmerne velkommen og gav et indblik i den politiske situation i USA efter optøjerne i Kongressen efter valget samt de efterfølgende undersøgelser og retssager. Han gav også udtryk for sine synspunkter angående de mere generelle spørgsmål såsom Ruslands angreb på Ukraine, den interne politiske uenighed i USA om forskellige spørgsmål og det kommende midtvejsvalg til USA's Kongres. Udvalgsformand Richard Neal gjorde ligeledes rede for den rolle, som Repræsentanternes Hus' og Senatets fælles udvalg om beskatning og udvalget om måder og midler spillede. Han spurgte om de problemer med FATCA, der lå til grund for PETI-delegationens besøg.

Yana Toom gjorde endnu engang opmærksom på de problemer, som almindelige borgere, der havde ubetydelig tilknytning til USA og bopæl i EU, stod over for i USA, f.eks. nægtelsen af adgang til banktjenester, vanskeligheder og omkostninger i forbindelse med overholdelsen af FATCA, administrative vanskeligheder med at få et TIN, manglende hjælp på konsulaterne, og problemer med proportionaliteten.

Marc Angel forsikrede formanden for, at delegationen ikke havde interesse i at dække over skatteundgåelse og skatteunddragelse, men derimod at forhindre vanskeligheder for almindelige borgere. Han spurgte, om der var tilstrækkelig politisk vilje til at vedtage nogle ændringer af FATCA.

Udvalgsformand Richard Neal lovede at se på de pågældende problemer i god tro og at støtte enhver administrativ indsats for at mindske de problemer, som FATCA medførte. Han gjorde opmærksom på de meget små flertal i Kongressen og understregede de udfordringer, der var med enhver form for lovgivningsindsats i det aktuelle politiske klima.

kl. 16.00-16.30

Møde med Lloyd DOGGETT, medlem af Repræsentanternes Hus og formand for underudvalget om sundhed (Subcommittee on Health), udvalget om måder og midler (Ways and Means Committee) samt medlem af Repræsentanternes Hus' og Senatets fælles udvalg om beskatning (House and Senate Joint Committee on Taxation)

Medlem af Repræsentanternes Hus Lloyd Doggett informerede medlemmerne om, at han ikke havde været klar over problemerne med "utilsigtede amerikanske borgere" ind til for nylig, og at han havde bekæmpet skatteunddragelse meget aktivt. Han informerede også medlemmerne om, at han havde sendt en skrivelse til den amerikanske skatteminister, Janet Yellen, og havde udarbejdet et lovforslag med henblik på at afhjælpe problemerne med FATCA. På tidspunktet for besøget havde han ikke modtaget et svar på skrivelsen.

Yana Toom spurgte om lovgivningsproceduren og om chancerne for, at den endte med et godt resultat og førte til de nødvendige ændringer af FATCA. Hun spurgte også, hvordan kommunikationen blev håndteret i dette spørgsmål. Hun rejste desuden spørgsmålet om manglende gensidighed i forbindelse med udvekslingen af oplysninger.

Marc Angel bemærkede, at kongresmedlem Lloyd Doggetts skrivelse til minister Janet Yellen indeholdt en glimrende definition af utilsigtede amerikanske borgere og at den ligeledes understregede vanskelighederne med at få et TIN. Han bemærkede, at kongresmedlem Lloyd Doggetts ry som bekæmper af skatteunddragelse gav ham troværdighed.

Kongresmedlem Lloyd Doggett svarede, at der ved udgangen af 2022 skulle fremlægges lovgivning om skattebestemmelser for at kunne forlænge visse bestemmelser. Dette ville udgøre en mulighed, men der var ingen garanti for succes. På dette tidspunkt ville Lloyd Doggetts lovforslag blive stillet. Lovforslagets vedtagelse ville ikke løse selve spørgsmålet, men snarere give IRS mandat til at fastsætte nye bestemmelser. Dette kunne til gengæld tage sin tid. Hvad kommunikationen angik, bemærkede kongresmedlem Lloyd Doggett, at fremlæggelsen af eksempler på almindelige menneskers problemer med FATCA ville være vejen frem, også i pressen. Hvad gensidigheden angik, informerede han medlemmerne om, at der blev gjort en indsats for at opnå et sammenligneligt niveau af udvekslede oplysninger mellem EU og USA.

kl. 10.00-11.00

Møde i USA's skatteministerium med José MURILLO, vicesekretær for internationale skatteanliggender i kontoret for skattepolitik (Office of Tax Policy)

José Murillo fortalte, at kontoret for skattepolitik godt var klar over de fortsatte problemer, som EU-borgere med tilknytning til USA stod over for med hensyn til FATCA's

overholdelse, og også over den oplevede høje risiko hos nogle finansielle institutioner i USA, der blev anset for at overholde FATCA. Han bemærkede, at kontoret for skattepolitik løbende havde drøftet disse spørgsmål med forskellige interessenter, og at det så på, om der kunne udarbejdes målrettet vejledning, som skabte en balance mellem at forbedre FATCA's overholdelse på internationalt plan og at bekæmpe skatteundgåelse, mens man sikrede, at adgangen til banktjenester blev opretholdt. Han bemærkede, at der var en dialog i gang med Kommissionen, og han fortalte medlemmerne, at "grønbogsforslagene" ville tackle de vigtigste fortsatte problemer, som EU-borgere med tilknytning til USA stod over for med hensyn til FATCA's overholdelse. Han bemærkede samtidig, at sådanne forslag ville skulle vedtages af Kongressen.

Yana Toom spurgte, om usikkerheden med hensyn til "grønbogsforslagenes" vedtagelse i betragtning af den politiske uenighed i Kongressen og manglen på et bredt demokratisk flertal, og hun spurgte, om vedtagelsen administrative foranstaltninger ville være en hurtigere måde at løse nogle af problemerne på.

Marc Angel gentog, at det ikke var PETI-delegationens formål at repræsentere interesserne hos personer med en høj nettoformue, men derimod at gøre opmærksom på situationen for almindelige borgere, som i nogle tilfælde blev nægtet adgang til banktjenester, fordi bankerne ikke var villige til at risikere at få kunder, der ikke overholdt bestemmelserne, hvilket ville resultere i store bøder til bankerne.

Ulrike Müller spurgte, om der forelå klare oplysninger om, hvor mange mennesker der var underlagt FATCA i EU, og hvor store indtægter FATCA gav det amerikanske skatteministerium.

José Murillo anerkendte i sit svar vanskelighederne ved at vedtage "grønbogsforslagene" om FATCA's overholdelse i Kongressen, og han forsikrede medlemmerne om, at skatteministeriet var i løbende dialog med IRS om at finde administrative løsninger på nogle af spørgsmålene. Han anerkendte også, at det var nyttigt med en vejledning om FATCA's overholdelse. Han bemærkede endvidere, at specifikke oplysninger om FATCA – hvad enten det var om ekstra indtægter eller antallet af borgere, der var underlagt FATCA – var svære at skaffe, og bemærkede også, at FATCA bidrog til et højt niveau af skatteoverholdelse. Han forsikrede desuden medlemmerne for, at USA ikke var interesseret i at indføre uforholdsmæssigt store sanktioner for borgernes uforsætlige fejl eller manglende skatteregistreringsnumre, men derimod at forbedre overholdelsen generelt.

kl. 15.00-16.00

Møde med Doug O'DONNELL, vicedirektør for tjenester og håndhævelse hos de amerikanske skattemyndigheder (Internal Revenue Service)

Doug O'Donnell bemærkede, at IRS var klar over de mange problemer, som FATCA's anvendelse kunne give EU-borgere med forbindelser til USA. Han erkendte også, at der havde været langt større problemer i starten af FATCA's anvendelse end forventet, og at deres negative utilsigtede konsekvenser i høj grad var blevet undervurderet. Der havde fundet detaljerede drøftelser sted med EU's partnerlande om FATCA's anvendelse. IRS havde også samarbejdet med udenrigsministeriet og skatteministeriet for at finde løsninger, der kunne strømline og forenkle indberetningen i henhold til FATCA.

Yana Toom understregede problemet med, at FATCA's anvendelse og de hermed forbundne indberetningskrav reelt medførte en situation, hvor bankerne i EU kunne blive holdt ansvarlige for deres kunders fejl, hvilket afskrækkede bankerne fra at betjene kunder med tilknytning til USA. Hun bemærkede, at der var indgivet adskillige andragender fra borgere, som var blevet nægtet adgang til sådanne banktjenester. Hun nævnte også, at FATCA ikke ville være i overensstemmelse med GDPR, hvis den havde været underlagt disse regler, og at den påkrævede udveksling af oplysning var uforholdsmæssig. Hun spurgte om gensidigheden i denne forbindelse. Hun spurgte om de administrative ændringer, der skulle foretages. Hun rejste også spørgsmålet om skatteattachéer på USA's ambassader og konsulater. Hun understregede, at det ikke kunne være EU's opgave at sørge for oplysninger om FATCA's overholdelse, men at dette skulle komme fra USA.

Ulrike Müller spurgte, om der forelå oplysninger om, hvor mange borgere der havde givet afkald på deres amerikanske statsborgerskab på grund af FATCA, og hvor mange amerikanske statsborgere der boede i udlandet, mere specifikt i EU. Hun spurgte også, hvilke administrative lempelser der kunne indføres fra amerikansk side. Hun spurgte om IRS' lempelsesprogram. Hun spurgte endvidere, om det var muligt at forenkle proceduren for opnåelse af et TIN. Hun spurgte, hvilke forslag der havde en chance for at blive gennemført i den nærmeste fremtid. Hun understregede, at viden om overholdelseskravene kunne være mangelfuld i de udenlandske finansielle institutioners lokale afdelinger. Hun gav udtryk for sin støtte til "grønbogsforslagene" og til genindførelsen af skatteattachéer på de amerikanske ambassader/konsulater. Hun spurgte, om nogen af de udenlandske finansielle institutioner blev pålagt en kildeskat på 30 %.

Kosma Zlotowski understregede den manglende politiske repræsentation for amerikanske statsborgere med bopæl i EU, og han anerkendte også, at antallet af sådanne borgere varierede meget alt efter EU-medlemsstaten. Eftersom de manglede en politisk stemme, var det svært for dem at komme igennem til de amerikanske myndigheder. Han spurgte, om forslag såsom at sætte tærsklerne op eller andre administrative foranstaltninger kunne være vejen frem for at mindske disse borgeres problemer.

Alexander Bernhuber spurgte, om der var nogen oplysninger om antallet af borgere, der udfyldte deres selvangivelse fra udlandet, og han understregede nødvendigheden af at tackle de vanskeligheder, som almindelige borgere stod over for med hensyn til FATCA's overholdelse.

Mario Furore spurgte, om IRS havde nogen interesse i at genindføre skatteattachéer på de amerikanske ambassader/konsulater, og hvorfor de var blevet afskaffet.

Vicedirektør Doug O'Donnell svarede, at der ikke forelå nogen oplysninger om, hvor mange der havde givet afkald på deres amerikanske statsborgerskab på grund af FATCA, og heller ikke om, hvor mange amerikanske statsborgere der boede i udlandet. Med hensyn til gensidighed gjorde vicedirektøren opmærksom på, at han var åben over for at samarbejde med EU, men bemærkede, at de mellemstatslige aftaler hørte under skatteministeriets kompetenceområde. Han bemærkede, at det var svært at forstå udfordringerne for personer med lav indkomst og tilknytning til USA, eftersom der var tærskler i FATCA, som havde til formål at udelukke netop sådanne personer fra indberetningskravet. Han anerkendte dog, at det var uheldigt, at bankerne nægtede sådanne personer adgang til banktjenester. Han nævnte den individuelle tærskel for indberetning, som lå på et beløb svarende til 50 000 USD for individuelle kontohavere i udenlandske finansielle institutioner hjemmehørende i USA, 200 000 USD for kontohavere, der boede i udlandet, og 400 000 USD for par, der boede i

udlandet. Han anførte, at IRS arbejdede på at indsamle oplysninger om antallet af personer underlagt FATCA, som havde haft problemer med de finansielle institutioner. Det var ikke i IRS' interesse at påvirke forretningsførelsen hos udenlandske finansielle institutioner, der havde borgere med tilknytning til USA som kunder, når disse borgere havde vanskeligt ved at få et TIN. Utilsigtede amerikanske borgere og personer med dobbelt statsborgerskab havde et IRS-program, som skulle lette deres overholdelse, og det indebar, at de opgav deres statsborgerskab. Dette program blev ikke anvendt i særlig stort omfang. IRS' lempelsesprogram omfattede en forenklet individuel indberetning og indgivelse af oplysninger, og at de gav afkald på deres statsborgerskab. Han bifaldt desuden de lovgivningsforslag, der havde til formål at løse problemerne med FATCA, men bemærkede, at det var en politisk udfordring at få dem vedtaget i Kongressen. Han forsikrede dog medlemmerne for, at IRS godt var klar over de problemer, som FATCA's anvendelse gav almindelige borgere. Doug O'Donnell svarede, at IRS havde oplysninger om, hvor mange borgere der havde indgivet oplysninger for at overholde FATCA, men at problemet var, at de ikke vidste, hvor mange borgere der burde have gjort dette, hvorfor de ikke kunne sammenligne tallene. Til dette formål var FATCA et værdifuldt redskab. Tærsklerne for indberetning under FATCA var: 50 000 USD for individuelle kontohavere i udenlandske finansielle institutioner hjemmehørende i USA, 200 000 USD for kontohavere, der boede i udlandet og 400 000 USD for par, der boede i udlandet. IRS og skatteministeriet var også i dialog om at undersøge mulige ændringer med hensyn til FATCA. IRS havde meddelt de udenlandske finansielle institutioner, at de ikke ønskede at sanktionere udenlandske finansielle institutioner, som var på listen over institutioner, der overholdt FATCA, da disse udenlandske finansielle institutioner ikke blev pålagt en kildeskat på 30 % for amerikanske aktiver for manglende overholdelse. Dette var forbeholdt udenlandske finansielle institutioner, som ikke var på listen. Han understregede, at IRS ikke havde interesse i at slette finansielle institutioner fra denne liste på grund af indberetningsfejl, der skyldtes skatteregistreringsnumre osv. Han spekulerede på, om ikke de udenlandske finansielle institutioner, såfremt de overholdt bestemmelserne, ville modtage forsikring for, at de ikke ville blive slettet fra listen på grund af ærlige indberetningsfejl fra kundens side. Det ville forbedre situationen med udbuddet af banktjenester. Han bemærkede, at ingen udenlandske finansielle institutioner på listen var pålagt en kildeskat på 30 %, og at små og regionale banker som regel var undtaget fra visse af FATCA's indberetningskrav eller var underlagt forenkledede indberetningskrav. Han understregede, at IRS var på udkig efter løsninger på de udfordringer, som FATCA gav. Han lovede også at undersøge nærmere, hvilke administrative foranstaltninger der kunne gennemføres for at mindske problemerne. Med hensyn til konsulaternes skattetjenester bemærkede han, at deres afskaffelse havde skyldtes mangel på ressourcer og ubalancen i de forskellige konsulators evne til at yde tjenesterne. Planen var at yde en større bistand over telefonen og online. Han lovede at undersøge mulighederne for at forbedre disse tjenester, men understregede, at en genåbning af skattebistandskontorer som led i konsultattjenesterne ikke længere var en mulighed fra amerikansk side. Der var en telefonlinje, som ikke var gratis, og som havde enorme udfordringer med at betjene folk, og derfor arbejdede IRS hårdt på at forbedre dette.

Europa-Parlamentets delegation til Washington D.C. blev af sine amerikanske modstykker i USA's Kongres forsikret for, at der var en indsats i gang for at rette op på de uretfærdigheder, som FATCA medførte for statsborgere fra USA, borgere med både EU-borgerskab og statsborgerskab i USA, der boede og arbejdede i EU, og de utilsigtede amerikanske borgere, der enten var født i USA eller i udlandet af amerikanske forældre, men som ikke havde nogen andre forbindelser til landet. De amerikanske modstykker understregede dog også den komplekse politiske situation i USA, som gjorde det vanskeligt at gøre fremskridt på dette punkt. Delegationen mødtes med interessenter, eksperter på området, personer fra den akademiske verden, USA's lovgivere og regeringseksperter ved en række møder, der omhandlede

situationen for amerikanske statsborgere med bopæl i EU, personer med dobbelt statsborgerskab og utilsigtede amerikanske borgere. Repræsentanter for de berørte personer understregede problemernes alvor, hvad enten der var tale om økonomiske sanktioner, afvisning fra EU's finansielle institutioners side (da de også blev pålagt sådanne sanktioner for manglende overholdelse), betydeligt bureaukrati, den manglende konsulatbistand eller den manglende politiske repræsentation. Nogle af repræsentanterne for de berørte personer mente, at den eneste gennemførlige løsning var at give afkald på amerikansk statsborgerskab, men selv dette var en dyr og besværlig proces.

Under alle møderne understregede PETI-delegationen, at den på ingen måde ønskede at muliggøre skatteundgåelse eller skatteunddragelse fra amerikanske statsborgeres side eller hvidvaskning af penge og skjul af aktiver gennem EU's finansielle institutioner, men at formålet i stedet var at give udtryk for bekymringerne hos borgere med en almindelig, lav og mellemhøj indkomst, der stod over for en lang række forhindringer i forbindelse med adgangen til banktjenester i udlandet, og at fremhæve det umiddelbare behov for at gøre noget ved dette.

Medlemmerne blev præsenteret for et lovforslag, der havde til formål at afhjælpe de utilsigtede konsekvenser af FATCA, og for et brev til skatteminister Janet Yellen, hvor man gjorde opmærksom på nødvendigheden af at ændre FATCA. De amerikanske repræsentanter roste alle delegationen, da de mente, at der var et stort behov for at øge bevidstheden i Kongressen om dette spørgsmål, og at delegationer som PETI-delegationen var den bedste måde at gøre dette på.

FATCA indfanger på nuværende tidspunkt langt størstedelen af almindelige bona fide-borgere i Europa med amerikansk eller dobbelt statsborgerskab samt utilsigtede amerikanske borgere i sit lovgivningsnet og bebyrder dem med et komplekst bureaukrati for at opnå overholdelse. Det medfører, at de finansielle institutioner, som er bange for at blive ramt af kildeskatten på deres amerikanske aktiver ved det mindste tilfælde af manglende overholdelse, afviser at yde tjenester til disse borgere, herunder basale betalingskonti, som er en rettighed i henhold til EU-lovgivningen.

Ud over de klare mangler ved dette sanktionsredskab, der forårsager indirekte skadevirkninger, foreligger der ingen oplysninger om, hvorvidt FATCA har ført til forbedring af skatteinddrivelsen i USA og derfor foreligger der heller ingen oplysninger om dens effektivitet med hensyn til at tackle skatteunddragelse eller begrænse skatteundgåelse. Der foreligger ikke engang generelle oplysninger om antallet af amerikanere med bopæl i udlandet. Estimerne af denne befolkningsgruppe varierer fra 6 til 9 mio. mennesker.

Der er et tydeligt behov for at foretage administrative ændringer af FATCA's anvendelse og forbedre den udveksling af oplysninger, som FATCA foreskriver, da der ikke er nogen gensidighed over for EU. Det er også værd at bemærke, at FATCA's formål, nemlig at indføre indberetningskrav for personer med bopæl i udlandet, er et resultat af den statsborgerskabsbaserede beskatningsmodel (i modsætning til den bopælsbaserede model), som kun findes i USA og Eritrea. Når en person bliver amerikansk statsborger, herunder ved at blive født på amerikansk jord, opstår der heraf en gruppe af mennesker, som kun har begrænset tilknytning til USA, og som har yderst svært ved at få det TIN, der er påkrævet for at overholde FATCA. Det er en af årsagerne til, at amerikanske statsborgere, der ikke bor i USA, bliver afvist af udenlandske banker.

Lovgiverne på begge sider af Atlanten må fortsætte med at arbejde hårdt på at sikre fjernelsen af de utilsigtede konsekvenser og indirekte skadevirkninger af FATCA.

Henstillinger

Europa-Parlamentet generelt og Udvalget for Andragender i særdeleshed iagttager nøje afgrænsningen af kompetencer inden for Unionen, der i henhold til princippet om tildelte beføjelser fastslår, at Unionen udelukkende handler inden for rammerne af de kompetencer, som medlemsstaterne har tildelt den i traktaterne med henblik på at nå de mål, der er fastsat heri.

På baggrund af dette undersøgelsesbesøg fremsættes følgende henstillinger til de kompetente myndigheder:

1. at det sikres, at der gives korrekte, gratis og omfattende oplysninger om overholdelsen af FATCA til både amerikanske borgere og de finansielle institutioner i EU;
2. at det muliggøres, at EU-borgere, der er underlagt FATCA's indberetningskrav, kan anvende forenklet indberetning eller helt undtages fra kravene, hvis der er tale om bona fide-personer, som har boet længe i EU;
3. at det sikres, at der rettes op på de uretfærdigheder, som FATCA har medført, navnlig dem, der medfører økonomiske sanktioner, for borgere med både europæisk og amerikansk statsborgerskab, der bor og arbejder i EU, og for utilsigtede amerikanske borgere;
4. at der ydes bistand til EU-borgere og finansielle institutioner vedrørende overholdelsen af skattereglerne, herunder ved at genindføre skatteattachéer på de amerikanske ambassader og konsulater og forbedre tilgængeligheden af hotlines og onlineresourcer;
5. at medlemsstaterne i henhold til artikel 216 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde giver Kommissionen mandat til at forhandle med USA om en fælles aftale om FATCA, der kan erstatte de bilaterale mellemstatslige aftaler, som er gældende i øjeblikket, beskytte europæisk uafhængighed og sikre fuld gensidighed og overholdelse af EU-lovgivningen, navnlig GDPR;
6. at der indledes en dialog med USA om indførelsen af en let og tilgængelig måde at give afkald på amerikansk statsborgerskab på for dem, der ønsker dette;
7. at det sikres, at amerikanske statsborgere, som aldrig har arbejdet i USA og ikke har haft bopæl i USA som voksne, kan fritages fuldstændigt fra FATCA-indberetning;
8. at det sikres, at direktivet om betalingskonti, i henhold til hvilket alle borgere med lovligt ophold i EU har ret til en betalingskonto med basale funktioner, bliver håndhævet;
9. at EU-indsatsen til fordel for forenkede FATCA-overholdelseskrav for EU-borgere og finansielle institutioner koordineres;
10. at USA anmodes om at udarbejde regelmæssig vejledning om FATCA's overholdelse for amerikanske borgere og finansielle institutioner
11. at der oprettes en EU-USA-arbejdsgruppe om FATCA's overholdelse;
12. at det sikres, at de relevante EU-bestemmelser om databeskyttelse overholdes, når dette er relevant.

Med hensyn til andragende nr. 1088/2016, 1470/2020, 0323/2021 og 0394/2021 fremsætter Udvalget for Andragender følgende henstilling:

De ovennævnte andragender bør forblive åbne. I afventning af den videre udvikling udskydes afgørelserne om yderligere behandling af disse andragender til et senere tidspunkt.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	22.03.2023
Dato for endelig afstemning	+: 27 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Andris Ameriks, Margrete Auken, Alexander Bernhuber, Francesca Donato, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Alexis Georgoulis, Vlad Gheorghe, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Cristina Maestre Martín De Almagro, Ana Miranda, Dolors Montserrat, Emil Radev, Sira Rego, Frédérique Ries, Massimiliano Smeriglio, Michal Wiezik, Tatjana Ždanoka, Kosma Złotowski
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Mario Furore, Sylvie Guillaume, Maite Pagazaurtundúa, Cristian Terheş
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Estrella Durá Ferrandis, Bogdan Rzońca

ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG

27	+
ECR	Bogdan Rzońca, Cristian Terheş, Kosma Złotowski
NI	Francesca Donato, Mario Furore, Tatjana Ždanoka
PPE	Alexander Bernhuber, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Dolores Montserrat, Emil Radev
Renew	Vlad Gheorghe, Maite Pagazaurtundúa, Frédérique Ries, Michal Wiezik
S&D	Andris Ameriks, Estrella Durá Ferrandis, Sylvie Guillaume, Cristina Maestre Martín De Almagro, Massimiliano Smeriglio
The Left	Alexis Georgoulis, Sira Rego
Verts/ALE	Margrete Auken, Ana Miranda

0	-
---	---

0	0
---	---

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller